

[Gudme.]

har nedfældet her i loven, skal have erstatning, skal have denne erstatning som et retligt krav. Heraf følger som en helt klar konsekvens også, at har man et retskrav på erstatningen, så er det ikke et nævn, hvor godt dette nævn ellers kan være, der skal yde denne erstatning eller fastslå dens størrelse, men så er det domstolene, der skal fastsætte den. Der er en logisk følge heri. Det, som man har et retskrav på, det får man her i landet påkendt ved domstolene. Nu ligger forslaget her, og det har altså kun disse to rubra, som kapitel 1 og kapitel 2 indeholder, og det har billighedshensynet eller billighedssystemet og nævnsproceduren i stedet for retskravet og domstolsproceduren.

Jeg er tilbøjelig til at sige i tråd med, hvad andre ordførere har sagt, at det, det først og fremmest drejer sig om, er at komme i gang, om ikke andet så at komme i gang som et forsøg, så derfor skal der være en betinget tilslutning til forslaget fra mit partis side. Vi vil efter omstændighederne støtte forslaget sat i gang i denne udformning som et forsøg, men i løbet af nogle år må vi så følge forsøget op og se, om ikke vi kan gøre det til noget, der virkelig virker efter sin hensigt og giver den, der har krav på erstatning, et virkeligt krav og et krav, som fastslås af en domstol og ikke ved billighed af et nævn.

Ninn-Hansen (KF):

Justitsministeren nævner i sin fremsættelsestale den opfordring, der i sommeren 1973 blev rettet til den daværende justitsminister om at gennemføre en sådan ordning med erstatning. Det konservative folkeparti var deltager i denne opfordring og har været og er stærk tilhænger af, at man på denne måde og fastlagt igennem en lovgivning giver mulighed for, at ofrene kan få erstattet det, de bliver ramt med ved voldsforbrydelser.

Derfor kan jeg sige til justitsministeren, at vi som tilhængere af denne tanke er indstillet på at medvirke til en hurtig gennemførelse af forslaget. Vi er ikke helt sikre på, at man i alle tilfælde giver den tilstrækkelige dækning. Derfor vil vi nærmere gennemgå det i udvalget, men jeg synes, at det også er bedre at foretage denne gennemgang

i udvalget fremfor her ved førstebehandlingen. Vore bestræbelser vil gå ud på at undersøge, om dækningen er tilstrækkelig, eller om ikke man bør gå noget videre.

Jeg synes, at med et lovforslag af denne karakter opfyldes, i hvert fald delvis, en anden hensigt, som vi må interessere os for, nemlig balancen imellem dem, der er ofre for forbrydelsen, og de synspunkter, man kan have af kriminologisk art over for dem, der foretager forbrydelsen. Selv om man jo aldrig kan opnå en fuldstændig balance, så har vi, synes jeg, en vis ret til at sige, at man er kommet ud af takt med det, mange i befolkningen opfatter som en naturlig og rimelig retsopfattelse. Der har været og er mange grove voldsforbrydelser. Det er gået ud over et stort antal mennesker, der har lidt skade og føler, at der er ingen, der kommer dem til hjælp. De reaktioner, man har over for dem, der foretager forbrydelsen, bliver ikke altid opfattet som tilstrækkelige. Det er jo også sådan, at med den modernisering, man har foretaget inden for fængselsvæsenet, er der tilfælde, hvor netop de, der har været udsat for forbrydelsen, finder, at man er urimeligt tilbageholdende med at foretage den afstraffelse, der jo også hører til.

Det sidste emne kommer vi jo nok ind på i anden forbindelse, men jeg synes i hvert fald, det er tiltalende, at man her dog delvis får et middel til at genoprette den balance, der ikke er til stede i dag.

Ebba Strange (SF):

Socialistisk folkeparti kan tilslutte sig intentionerne i det foreliggende lovforslag, og det gør vi af to afgørende grunde.

Det forsøg på en mere human kriminalforsorg, der for ca. 3 år siden blev indledt her i landet, har i visse dele af offentligheden, også blandt visse personer i dette ting, været udsat for megen, efter min mening ofte temmelig uunderbygget, kritik. Bl. a. har befolkningen gennem visse dele af pressen fået indtryk af, at kriminaliteten i dette land er stigende. Jeg kan henvise til de tal, hr. Tastesen gav, og tilslutte mig, at alt, hvad vi har af tilgængelig statistik, viser den modsatte tendens.

Den kritik, der har været rejst mod kriminalforsorgen, har i visse tilfælde fået karakter af en slags hetz, dels mod de ansatte i